

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221201353
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2221201353.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Peter Duman, v právnej veci navrhovateľa: Z. C., nar. X.X.XXXX, adresa C., S. XXXX/XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., so sídlom Bratislava, Bajkalská 13, IČO: 36 860 662, proti odporkyni: G. N., nar. XX.X.XXXX, adresa M. K., H. XXXX/XX, zastúpenej advokátom: Mgr. Peter Voloch, so sídlom Senica, Hollého 745/34, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14C/11/2021-43 zo dňa 28.4.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že nariaďuje nasledovné neodkladné opatrenie:

Odporkyňa je **p o v i n n á** dočasne sa zdržať všetkých právnych úkonov smerujúcich k scudzeniu, najmä k predaju, darovaniu, alebo akémukoľvek inému prevodu ako aj k zaťaženiu v prospech inej osoby nehnuteľností: bytu č. XXX nachádzajúceho sa na druhom poschodí vchod č. XX bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na pozemku parc. č. 2588/14 a k bytu prislúchajúcemu spoluvlastníckemu podielu vo výške 7950/489300 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastníckeho podielu vo výške 7950/489300 na pozemku parc. č. 2588/14, nachádzajúcich sa v kat. úz. M. K., obec M. K., okres Dunajská Streda, zapísaných na LV č. XXXX vedených Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálnym odborom.

II. Súd **u k l a d á** navrhovateľovi podať proti odporkyni žalobu vo veci samej o neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu - darovacej zmluvy uzavretej medzi Q. N. ako darcom a odporkyňou ako obdarovanou, ktorej predmetom je darovanie nehnuteľností definovaných vo výroku I., ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 11.5.2020 pod V 3174/20, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Navrhovateľovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči odporkyni v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd výrokom I. návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a vo výroku II. žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Prvoinštančný súd pritom vychádzal z obsahu návrhu a k nemu pripojených listinných dôkazov, z ktorých vyplynulo, že navrhovateľ dňa 6.2.2020 uzavrel s Q. N. (manželom odporkyne) zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ poskytol pôžičku 400.000,- Eur a Q. N. sa zaviazal ju vrátiť najneskôr do 28.2.2021. V ten istý deň za účelom zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o pôžičke zmluvné strany uzavreli aj zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku, na základe ktorej bol aj povolený vklad záložného práva v prospech navrhovateľa ako záložného veriteľa.

Po zavkladovaní záložného práva Q. N. požiadal navrhovateľa o jeho výmaz s tým, že v krátkej dobe má možnosť byť predat' a zo získanej kúpnej ceny čiastočne vrátiť poskytnutú pôžičku. Z tohto dôvodu 26.3.2020 podpísal navrhovateľ vzdanie sa záložného práva. Následne ale Q. N. v rozpore s dohodou previedol predmetnú nehnuteľnosť - byt č. XXX na svoju manželku (odporkyňu). Do podania návrhu pritom Q. N. navrhovateľovi pôžičku nevrátil a to ani čiastočne. Navrhovateľ tvrdil, že predmetné vzdanie sa záložného práva je neplatným právnym úkonom s poukazom na § 49a OZ, keďže Q. N. ho uviedol do omylu. Okrem toho k prevodu bytu z Q. N. na odporkyňu došlo z dôvodu, aby navrhovateľ nemohol uspokojiť svoju splatnú pohľadávku realizáciou záložného práva a teda v úmysle ukrátiť uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke, pričom takéto konanie napĺňa znaky odporovateľného právneho úkonu podľa § 42a ods. 2 OZ. Z doterajšieho konania manžela odporkyne ako aj samotnej odporkyne sa podľa navrhovateľa dá reálne očakávať, že odporkyňa prevedie nehnuteľnosť na tretiu osobu v snahe znemožniť podanie odporovacej žaloby, čím by sa sťažilo, ak nie znemožnilo budúce uspokojenie pohľadávky navrhovateľa voči manželovi odporkyne. Navrhovateľ uviedol, že v konaní vo veci samej sa bude žalobou domáhať jednak neúčinnosti právneho úkonu spočívajúceho v prevode predmetného bytu na základe darovacej zmluvy, ako aj neplatnosti právneho úkonu vzdania sa záložného práva a určenia, že k predmetnému bytu je zriadené záložné právo v prospech navrhovateľa.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe aplikácie ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 CSP.

4. Po preskúmaní obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a celého obsahu spisového materiálu súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil také skutočnosti, ktoré by v danej veci umožňovali nariadenie neodkladného opatrenia, keď ničím neosvedčil, že existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami. Podľa ustálenej súdnej praxe sa pri neodkladných opatreniach, ak chce navrhovateľ dosiahnuť zákaz nakladať s nehnuteľnosťami vyžaduje, aby navrhovateľ aspoň osvedčil, že jeho nárok je ohrozený. Ohrozenie nároku musí byť konkrétne, spočívajúce v takom konaní odporcu, z ktorého bude vyplývať, že s nehnuteľnosťami mieni nakladať. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že odporkyňa má v súčasnosti úmysel spornú nehnuteľnosť scudzit', zaťažiť, či inak s ňou disponovať spôsobom, ktorý by mohol mať za následok ohrozenie budúceho výkonu exekúcie. Nemožno považovať za osvedčené žiadne konkrétne správanie odporkyne, ktoré by potvrdzovalo obavy navrhovateľa, že odporkyňa sa mieni zbaviť nehnuteľného majetku, ktorý je predmetom neodkladného opatrenia. Tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa prevedie nehnuteľnosť na tretiu osobu, tak ako to vykonal jej manžel, keď dňa 11.05.2020 uzatvoril darovaciu zmluvu nebolo súdu žiadnym spôsobom preukázané. Z pripojeného listu vlastníctva č. XXXX nevyplýva, že sa s uvedenými nehnuteľnosťami momentálne nakladá, t.j. na uvedenom liste vlastníctva nie je vyznačená žiadna plomba, ktorá by naznačovala, že vlastnícke právo zapísané v katastri je dotknuté ďalšou právnou zmenou. S poukazom na uvedenú skutočnosť, súd návrh navrhovateľ na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Navrhovateľ bol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia neúspešný v celom rozsahu, odporkyňa má nárok na náhradu trov konania; súd jej však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mal za preukázané, že jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

6. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie navrhovateľ, v ktorom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h) tohto ustanovenia, že súd vec nesprávne právne posúdil, a domáhal sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a prizná navrhovateľovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. V úvode uviedol, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jednoznačne preukázal, že poskytol manželovi odporkyne Q. N. 400.000,- Eur ako pôžičku, ktorá bola zabezpečená záložným právom k bytu č. XXX. Preukázal, že sa dohodol s Q. N., že sa vzdá záložného práva z dôvodu, že Q. N. požiadal navrhovateľa o výmaz záložného práva z dôvodu, že založený byt má možnosť predat' a zo získanej kúpnej ceny pôžičku čiastočne vrátiť. Q. N. následne v rozpore s dohodou predmetný byt prepísal darovacou zmluvou na odporkyňu. Zdôraznil, že z konania Q. N. ako jeho manželky je jednoznačné, že prevodom bytu na odporkyňu mali obaja úmysel poškodiť navrhovateľa ako veriteľa. V

konaní vo veci samej sa navrhovateľ bude domáhať neplatnosti právneho úkonu vzdania sa záložného práva a určenia, že k bytu je zriadené záložné právo v prospech navrhovateľa a odporovacom žalobou, že právny úkon, teda darovacia zmluva, ktorú uzatvoril ako dlžník manžel odporkyne s odporkyňou, je voči navrhovateľovi neúčinný. V tejto súvislosti odkázal na ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

8. Odvolateľ dodal, že okrem spomínanej pôžičky, pánovi N. poskytol aj iné pôžičky, a to pôžičku 100.000,- Eur, ktorá bola pôvodne zabezpečená záložným právom k bytu, pričom zmluvné strany sa tiež dohodli na vzdaní sa záložného práva s tým, že toto sa opätovne zriadi, a namiesto toho manžel odporkyne byt prepísal darovacou zmluvou na odporkyňu. Navrhovateľ poskytol Q. N. aj ďalšiu pôžičku vo výške 300.000,- Eur, zabezpečenú záložným právom k pozemkom v M. K.. V tomto prípade sa zmluvné strany tiež dohodli na vzdaní sa záložného práva s tým, že sa opätovne zriadi v prospech navrhovateľa. Namiesto dodržania záväzku však manžel odporkyne tieto pozemky prepísal darovacou zmluvou tiež na odporkyňu. Prevody týchto nehnuteľností navrhovateľ taktiež hodlá napadnúť súdnymi žalobami. Ako dôkaz k podaniu navrhovateľ pripojil dohody o vzdaní sa záložného práva zo dňa 11.5.2020 a výpis LV č. XXX a č. XXXX. Odvolateľ uviedol, že tým jednoznačne preukázal potrebu okamžitého zásahu zo strany súdu. Odporkyňa a jej manžel spoločne a koordinovane prepísali majetky veľkej hodnoty z dlžníka Q. N. na odporkyňu v snahe ukrátiť navrhovateľa, ako veriteľa. Možnosť podať úspešnú odporovaciu žalobu podľa ustálenej judikatúry v prípade, ak odporkyňa uvedenú nehnuteľnosť prevedie na ďalšiu osobu zanikne, nakoľko ďalší prevod nehnuteľností nie je úkonom dlžníka.

9. V závere podania navrhovateľ uviedol, že dôkazmi jednoznačne preukázal nalievajúcu potrebu dočasnej úpravy pomerov, kedy sa dá od odporkyne reálne očakávať, že bude mať opätovne záujem zmariť vymoženie pohľadávky navrhovateľa, ako to v minulosti už viackrát urobila, keď nadobudla viaceré nehnuteľnosti darovacími zmluvami od svojho manžela. Práve okolnosti nadobudnutia nehnuteľností odporkyňou a skutočnosť, že žije v jednej domácnosti s dlžníkom, jednoznačne preukazujú úmysel oboch manželov vyhnúť sa vráteniu pôžičky. Vzhľadom na výšku pohľadávky, nariadením neodkladného opatrenia nemôže dôjsť k neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva odporkyne k bytu, nedochádza k zániku vlastníckeho práva, len sa obmedzí jej nakladanie s bytom, aby nemohla opätovne so svojím manželom vykonať úkon, ktorým by spoločne zmarili reálnu vymožitelnosť pohľadávky zo zmluvy o pôžičke.

10. Odvolací súd doručil návrh, predmetné uznesenie aj odvolanie navrhovateľa odporkyni, ktorá podala prostredníctvom splnomocneného advokáta písomné vyjadrenie, ktorým navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku vecne správne potvrdil a zároveň jej priznal voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Odporkyňa sa v plnom rozsahu stotožnila s dôvodmi súdu prvej inštancie na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Dodala, že vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu na LV č. XXXX bol povolený v prospech žalovanej dňa 11.5.2020 (teda viac ako pred rokom) a od tej doby žalovaná neuskutočnila žiaden úkon, ktorý by smeroval k zmene vlastníctva alebo k zaťaženiu predmetnej nehnuteľnosti. Ani z aktuálneho LV nevyplýva, že by sa s uvedenými nehnuteľnosťami momentálne nakladalo, na LV nie je vyznačená žiadna plomba, tento skutkový stav sa tak od vydania rozhodnutia prvoinštančného súdu nezmenil, nie je tak ani dôvod na zmenu tohto rozhodnutia a nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní. Ak by žalovaná mala úmysel predmetné nehnuteľnosti scudziť alebo zaťažiť, mala na to viac ako dost príležitostí počas celého uplynulého roka a nemusela čakať, kým žalobca podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ tak doteraz neurobila, tak je zrejme, že nikdy nemala, ani nemá úmysel predmetné nehnuteľnosti scudziť alebo zaťažiť, nakoľko ich chce užívať pre seba. K tejto časti vyjadrenia odporkyňa pripojila ako dôkaz LVč. XXXX zo dňa 24.6.2021.

12. Odporkyňa poukázala aj na skutočnosť, že podľa § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP nemá dochádzať k zásahu do vlastníckeho práva nad nevyhnutnú mieru a treba mať na zreteli, že vlastnícke právo je najvýznamnejším vecným právom, pričom oprávnenie vlastníka nakladať s predmetom vlastníckeho práva má ústavný základ. Hoci bol predmetný byt pôvodne vo vlastníctve manžela odporkyne, bola to odporkyňa, ktorá do jeho rekonštrukcie a rozsiahlej stavebnej úpravy vložila vlastné finančné prostriedky, ktoré jej navyše sčasti poskytli aj jej rodinní príslušníci. Z tohto dôvodu nie je namieste spochybňovať dobromyseľnosť odporkyne pri nadobudnutí predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko ona ju nadobudla práve s vedomím tejto skutočnosti, o prípadných vzťahoch navrhovateľa a jej manžela nič nevie, nakoľko

pri tom nebola prítomná. Nie je tak žiaden dôvod obmedzovať takto nadobudnuté vlastnícke právo odporkyne neodkladným opatrením podľa návrhu navrhovateľa.

13. Ku skutočnostiam uvádzaným navrhovateľom v jeho odvolaní uviedla, že navrhovateľ v podstate iba opakuje argumentáciu, ktorú uviedol už vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s ktorou sa dostatočne vysporiadal súd prvej inštancie v napadnutom uznesení. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádza nové skutočnosti, tak na tieto novoty v odvolacom konaní by sa v súlade s koncentračnou zásadou nemalo prihliadať, nakoľko žalobca ich mohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. S odkazom na znenie § 325 ods. 1 CSP odporkyňa uviedla, že jej nie je zrejmé o akej exekúcii, ktorej ohrozením navrhovateľ odôvodňuje svoj návrh, navrhovateľ hovorí, nakoľko jej nie je známe, že by navrhovateľ doteraz podal na súd žalobu o neplatnosť vzdania sa záložného práva zo dňa 26.3.2020, alebo akúkoľvek inú žalobu. Bez podania návrhu vo veci samej pritom nemá samotné nariadenie neodkladného opatrenia žiaden význam, nakoľko z jeho povahy vyplýva, že nemôže trvať neobmedzene dlho, ale len do rozhodnutia vo veci samej. Ak nemá nastať žiadna exekúcia, ktorá by mala byť ohrozená, nemá nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má tomu zabrániť, žiadne opodstatnenie, iba by svojvoľne neodôvodnene a naveky obmedzovalo vlastnícke právo odporkyne. Odporkyňa zdôraznila, že navrhovateľ sa sám vzdal záložného práva dňa 26.3.2020, išlo tak o jeho vlastný vedomý právny úkon, necítil zrejme potrebu naďalej mať svoju pohľadávku zabezpečenú záložným právom, nie je tak ani žiaden dôvod, aby teraz odvolací súd, vlastne proti pôvodnej vôli navrhovateľa, zabezpečoval jeho pohľadávku neodkladným opatrením.

14. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na ďalšie darovacie zmluvy v prospech odporkyne, odporkyňa uviedla, že podľa jej vedomostí minimálne v jednom ďalšom prípade navrhovateľ podal obdobný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý však Okresný súd Dunajská Streda svojím uznesením č.k. 5C/1/2021 zo dňa 29.4.2021 zamietol. Voči tomuto uzneseniu navrhovateľ tiež podal odvolanie, pričom vec je vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 10Co/61/2021. Pokiaľ tak súd zamietol aj ďalšie obdobné návrhy navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, je tak zrejmé, že ani v týchto prípadoch navrhovateľ neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery strán a aj tieto ďalšie návrhy tak boli nepodložené a šikanózne, tak argumentácia týmito ďalšími právnymi vzťahmi medzi navrhovateľom a manželom odporkyne neobstojí, nakoľko z nich nemožno odvodiť potrebu bezodkladne upraviť pomery strán v tomto prípade, keďže ani z nich samých takáto potreba nevyplýva. Ako dôkaz k tejto časti vyjadrenia odporkyňa odkázala na odvolací spis Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/61/2021.

15. Z pripojeného čiastočného výpisu z LV č. XXXX s údajmi platnými k 23.6.2021 vyplýva, že na LV je zapísaná iba poznámka „začatie súdneho konania na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 14C/11/2021 podaného dňa 31.3.2021... (byt č. XXX/II.)“.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zmeniť, návrhu vyhovieť a nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým bude odporkyni uložené zdržať sa nakladania s dotknutými nehnuteľnosťami (§ 388 CSP).

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania uplatnenými navrhovateľom, bolo posúdiť, či v danom prípade ne/boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie predmetného neodkladného opatrenia.

18. Obsahom spisu bolo osvedčené, že manžel odporkyne Q. N. a navrhovateľ uzavreli dňa 6.2.2020 pripojenú zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ poskytol manželovi odporkyne pôžičku v sume 400.000,- Eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť najneskôr do 28.2.2021, na základe ktorej Q. N., ako záložca, zriadil záložné právo v prospech navrhovateľa, ako záložného veriteľa na nehnuteľnostiach - predmetnom byte uvedenom vo výroku, včítane spoločných častí a spoločných zariadení a príslušenstva predmetného bytového domu. Následne na základe listiny - vzdanie sa záložného práva, návrh na výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností zo dňa 26.3.2020 sa navrhovateľ, ako záložný veriteľ, vzdal záložného práva zriadeného na základe predmetnej záložnej zmluvy zo dňa 6.2.2020 v celom rozsahu a navrhol výmaz predmetného záložného práva z katastra nehnuteľností. Z pripojeného LV č. XXXX vyplýva, že výlučnou vlastníčkou predmetného bytu včítane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu, príslušenstve a pozemku sa na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 11.5.2020 stala odporkyňa. Listinnými dôkazmi pripojenými k odvolaniu navrhovateľa bolo tiež osvedčené, že navrhovateľ, ako záložný veriteľ, sa vo vzťahu k Q. N., ako záložcovi, dňa 11.5.2020 vzdal záložného práva k bytu č. X a k nemu prináležiacim spoluvlastníckym podielom zapísaným na LV č. XXX kat. úz. E., obec E. a tiež k nehnuteľnostiam na LV č. XXXX v kat. úz. M. K., obec M. K., a to pozemky parc. č. 2826/380, 2826/370, 2826/514, 2826/537 a 2826/538 s tým, že záložný veriteľ a záložca v predmetných dohodách vyhlásili, že po uplynutí troch kalendárnych mesiacov od uzavretia dohody o vzdaní sa záložného práva, obnovia pôvodný stav ohľadne záložného práva. Listinami obsiahnutými v spise bolo osvedčené, že k obnoveniu tohto záložného práva nedošlo, naopak podľa LV č. XXX sa vlastníčkou predmetného bytu č. X a spoluvlastníckych podielov na súvisiacich nehnuteľnostiach na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 17.8.2020, stala odporkyňa. Obdobne na základe LV č. XXXX výlučnou vlastníčkou predmetných vymenovaných parciel sa rovnako na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 11.8.2020, stala odporkyňa.

19. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (teda v zmysle § 343 a nasl. CSP zriadením záložného práva na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa...).

20. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 písm. c) tohto ustanovenia neodkladným opatrením možno strane uložiť okrem iného najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

21. V zmysle § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

22. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

24. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené

skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity). Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybné preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenie bezprostredne hroziacej ujmy.

25. Súd poskytuje zabezpečenie prostredníctvom neodkladného opatrenia len v prípade, keď obsah jeho výroku neporušuje žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu, teda treba skúmať, či postupom súdu alebo obsahom výroku nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Pri rozhodovaní o takejto dočasnej úprave sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pod potrebou dočasnej úpravy strán sa rozumie stav vzťahov strán, ktorý neznesie odklad. Navrhovateľ musí deklarovateľ opodstatnenie nároku vo veci samej. Je nevyhnutné aby mu svedčila vecná legitímácia, konkrétne aktívna, na podanie návrhu. Už v podanom návrhu musí navrhovateľ predložiť také dôkazy a osvedčiť také skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho hmotnoprávny nárok vo veci samej. Práve s tým súvisí preukázanie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má ochrana poskytnúť. Neodkladné opatrenie musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom konania vo veci samej. Existencia právneho pomeru medzi stranami alebo nároku prípadne ich osvedčenie, samé osebe ešte netvorí zákonný dôvod pre vydanie neodkladného opatrenia. Až jeho ohrozenie dovoľuje súdu neodkladné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hroziacou ujmovou musí byť konkrétne a aspoň osvedčené.

26. V tomto prípade podľa informácií dostupných súdu, neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, aj preto, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo len na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, keď v tomto prípade odporkyňa nie je dlžníkom navrhovateľa.

27. V zmysle § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútky nerobí právny úkon neplatným.

28. Navrhovateľ tvrdí, že ním urobený právny úkon - vzdanie sa záložného práva k predmetnému bytu č. XXX a k súvisiacim nehnuteľnostiam, urobil v omyle, ktorý u neho vyvolal dlžník - manžel odporkyne tvrdiac, že má možnosť byť predat' a zo získaných peňazí uhradiť časť pohľadávky navrhovateľa z predmetnej zmluvy o pôžičke. Doposiaľ osvedčené, ako bolo popísané vyššie, tomuto tvrdeniu navrhovateľa nasvedčuje. Definitívny záver ale by bolo možné urobiť až na základe výsledkov riadne vykonaného dokazovania vo veci samej. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia je možné vychádzať iba z predbežne osvedčených skutočností.

29. Navrhovateľ tiež tvrdí, že právny úkon, ktorým predmetný byt č. XXX previedol jeho dlžník Q. N. na svoju manželku - odporkyňa, je odporovateľným právnym úkonom.

30. Odporovateľnosť právnych úkonov je upravená v § 42a a § 42b OZ. V zmysle § 42a ods. 1 veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Podľa ods. 2 odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle

ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb, s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

31. V zmysle § 42b ods. 4 OZ právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

32. Doposiaľ osvedčené nasvedčuje tomu (bez prejudikovania výsledku sporu vo veci samej), že predmetný právny úkon, ktorým dlžník navrhovateľa Q. N. previedol darovacou zmluvou na svoju manželku - odporkyňa predmetný byt spolu s podielmi na súvisiacich nehnuteľnostiach, v posledných troch rokoch, predbežne sa javiac v úmysle ukrátiť navrhovateľa, ktorým bol navrhovateľ ukrátený, pričom odporkyňa ako blízka osoba (spolužijúca manželka) vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa zrejme pri náležitej starostlivosti mohla poznať, môže byť odporovateľným právnym úkonom.

33. Súd dodáva, že je mu známa nejednotnosť súdnej praxe ohľadne výkladu pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ použitého v § 42a OZ, keď podľa jednej skupiny názorov vymáhateľná pohľadávka je taká, ktorá bola veriteľovi už priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom podľa ktorého možno nariadiť exekúciu (napr. NS SR sp. zn. 6Cdo/237/2017), ale podľa publikovaného judikátu R 44/2001 (a napr. aj NS SR 4Cdo/197/2010) vymáhateľnú pohľadávku možno charakterizovať ako pohľadávku žalovateľnú, teda pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde, čomu predmetná pohľadávka zodpovedá.

34. S poukazom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že prvý zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to záver o pravdepodobnosti nároku navrhovateľa je predbežne, pre potreby neodkladného opatrenia, splnený.

35. Pokiaľ ide o druhú zo základných podmienok a to potrebu osvedčenia, že je dané reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy práva navrhovateľa tým, že by odporkyňa dotknutú nehnuteľnosť scudzila, prípadne zaťažila v prospech tretích osôb, a tým ohrozila budúcu exekúciu, odvolací súd na rozdiel od prvoinštančného dospel k záveru, že aj splnenie tejto druhej podmienky bolo osvedčené. Obavu, že prípadný budúci výkon rozhodnutia bude ohrozený totiž nemusia nevyhnutne založiť len faktické úkony vlastníka smerujúce k prevodu vlastníctva, či k zaťaženiu nehnuteľnosti. Obavu, že exekúcia bude ohrozená, môžu založiť aj iné okolnosti prípadu. Už len vychádzajúc z osvedčeného predpokladu, že predmetný právny úkon - darovacia zmluva, ktorou dotknuté nehnuteľnosti na odporkyňa previedol dlžník navrhovateľa, je odporovateľným právnym úkonom, je dôvodné predpokladať, že v snahe vyhnúť sa prípadnej budúcej exekúcii môže dôjsť k ďalšiemu prevodu resp. zaťaženiu dotknutých nehnuteľností v prospech tretích osôb. Táto obava vyvstáva o to skôr, že podľa osvedčeného došlo obdobným spôsobom k prevodu aj ďalších nehnuteľností z dlžníka navrhovateľa takisto na odporkyňa, po predchádzajúcom dočasnom zrušení záložného práva zriadeného v prospech navrhovateľa. Po komplexnom posúdení osvedčeného konania odporkyne a jej manžela vo vzťahu k záväzkom manžela odporkyne voči navrhovateľovi vo vysokých sumách (tu 400.000,- Eur), vyvstáva dôvodná obava bezprostredne hroziacej ujmy právam navrhovateľa tým, že môže dôjsť k ďalšiemu scudzeniu dotknutých nehnuteľností, čím by mohol byť budúci výkon rozhodnutia smerujúci k uspokojeniu nároku navrhovateľa voči dlžníkovi ohrozený. Skutočnosť, že odporkyňa nehnuteľnosti dosiaľ nescudzila (na čo poukazuje vo svojom vyjadrení), túto obavu neodstraňuje. Odvolací súd tak má za to, že bol naplnený i druhý zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to danosť nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy právam navrhovateľa. Zároveň bol naplnený aj princíp efektívnosti, keďže obmedzením práv odporkyne možno dosiahnuť ochranu dotknutých práv navrhovateľa, zároveň neodkladným opatrením sa nevytvorí nenávratný stav, keďže účinky uloženého obmedzenia sú len dočasné, účinky neodkladného opatrenia zároveň neobmedzujú povinnú odporkyňa neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, keďže ju obmedzujú iba v nakladaní s nehnuteľnosťami a nie v ostatných vlastníckych oprávneniach (vec držať, užívať, požívať jej plody a úžitky), čím bol zachovaný aj princíp proporcionality a sledovaný účel v danom

prípade podľa osvedčeného nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, čím bol zachovaný aj princíp subsidiarity.

36. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že vzhľadom na špecifický procesný postup pri nariadení neodkladného opatrenia, ktorý do značnej miery zvyhodňuje navrhovateľa, je na jeho osobu zákonom prenesená aj zodpovednosť za neodkladným opatrením spôsobenú škodu a inú ujmu, ktorá vznikne v príčinnej súvislosti s účinkami nedôvodne nariadeného neodkladného opatrenia, nakoľko, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradíť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli (§ 340 ods. 1 C.s.p.). Ide o zákonnú zodpovednosť a to jednak z toho dôvodu, že vyplýva z procesného predpisu, ale najmä preto, že vo svojej podstate vytvára zodpovednostný vzťah na základe súdneho rozhodnutia ako individuálneho aktu aplikácie práva. Navrhovateľ v konečnom dôsledku zodpovedá za to, že súd jeho návrhu vyhovel; respektíve jeho zodpovednosť by nebola daná, pokiaľ by súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Na vznik takejto zodpovednosti sa nevyžaduje porušenie konkrétnej povinnosti. Ak súd považuje dôvodnosť nároku vo veci samej za hodnoverne osvedčenú a neodkladné opatrenie nariadi, pričom následne nebude chránený nárok priznaný meritórnym rozhodnutím, vzniká určitá miera procesnej diskontinuity v neprospech osoby, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť. Túto špecifickú procesnú situáciu zákon kompenzuje práve osobitným záväzkom navrhovateľa na náhradu škody a inej ujmy.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 388 CSP zmenil tak, že nariadil neodkladné opatrenie v súlade s návrhom navrhovateľa, a uložil povinnosť odporkyni dočasne sa zdržať právnych úkonov smerujúcich k scudzeniu, najmä k predaju, darovaniu, alebo akémukoľvek inému prevodu ako aj k zaťaženiu v prospech inej osoby dotknutých nehnuteľností - bytu č. XXX nachádzajúcemu sa na druhom poschodí vchod č. XX bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na pozemku parc. č. 2588/14 a k bytu prislúchajúcemu spoluvlastníckemu podielu vo výške 7950/489300 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na prislúšenstve a spoluvlastníckeho podielu vo výške 7950/489300 na pozemku parc. č. 2588/14 nachádzajúcich sa v kat. úz. M. K., obec M. K., okres Dunajská Streda, zapísaných na LV č. XXXX, vedených Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálnym odborom.

38. V zmysle § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Podľa ods. 2 súd vo výroku uznesenia podľa ods. 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Podľa ods. 3 súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. Podľa nasledujúceho ods. 4, ak žaloba bola odmietnutá, zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ust. § 335 primerane.

39. S poukazom na citované ustanovenie, keďže odvolací súd nariadil navrhované neodkladné opatrenie pred začatím konania vo veci samej, zároveň vo výroku II. uložil navrhovateľovi povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu vo veci samej proti odporkyni o neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu - predmetnej darovacej zmluvy, na základe ktorej odporkyňa nadobudla dotknuté nehnuteľnosti, v zmysle § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle cit. § 336 ods. 3 CSP pritom platí, že nariadené uznesenie o neodkladnom opatrení bude zrušené, ak žaloba v stanovenej lehote nebude podaná.

40. V zmysle § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2, ak odvolací zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

41. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, podľa ods. 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. V tomto konaní, ktoré sa týmto rozhodnutím končí, keďže podľa informácie odvolacieho súdu ešte nebol podaný návrh vo veci samej, bol napokon plne úspešný navrhovateľ a preto podľa citovaných ustanovení navrhovateľovi vzniklo právo na plnú náhradu trov konania voči neúspešnej odporkyni. Odvolací súd preto navrhovateľovi priznal náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči odporkyni v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).